

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Luigi Bisignani

Druga strona postępowania: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale 1 di Roma

Sentencja

Artykuł 64 ust. 1 i art. 65 ust. 1 lit. a) TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, które to uregulowanie uchyla definitywnie naruszenie polegające na niezadeklarowaniu transferów środków za granicę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 3.7.2017.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Justice de Paix du canton de Visé (Belgia) w dniu 30 stycznia 2018 r. – Michel Schyns / Belfius Banque SA

(Sprawa C-58/18)

(2018/C 166/23)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Justice de Paix du canton de Visé

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Michel Schyns

Strona pozwana: Belfius Banque SA

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy przepis art. 5 ust. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki ⁽¹⁾, w zakresie, w jakim ma na celu zapewnienie, że konsument będzie mógł ocenić, czy proponowana umowa kredytu jest dostosowana do jego potrzeb i sytuacji finansowej, nie stoi w sprzeczności z treścią przepisu art. 15 akapit pierwszy ustawy o kredycie konsumenckim (uchylonego, obecnie zastąpionego przepisem VII.75 kodeksu prawa gospodarczego), który nakazuje kredytodawcy i pośrednikowi kredytowemu wybór, spośród zazwyczaj oferowanych lub wnioskowanych umów kredytowych, najbardziej odpowiedniego typu i najbardziej odpowiedniej wysokości kredytu, mając na uwadze sytuację finansową konsumenta w momencie zawarcia umowy kredytu oraz cel kredytu, w zakresie, w jakim ten ostatni przepis nakłada na kredytodawcę lub pośrednika kredytowego ogólny obowiązek zaproponowania najbardziej odpowiedniego kredytu, który to obowiązek nie wynika z przepisów przywołanej dyrektywy?
- b) Czy przepis art. 5 ust. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki, w zakresie, w jakim ma na celu zapewnienie, że konsument będzie mógł ocenić, czy proponowana umowa kredytu jest dostosowana do jego potrzeb i sytuacji finansowej, nie stoi w sprzeczności z treścią przepisu art. 15 akapit drugi ustawy o kredycie konsumenckim (uchylonego, obecnie zastąpionego przepisem VII.75 ust. 2 akapit pierwszy kodeksu prawa gospodarczego), poprzez fakt, że przepis ów przewiduje, iż kredytodawca może zawrzeć umowę kredytu tylko wtedy, gdy w świetle informacji, które posiada lub powinien posiadać, uzyskanych w szczególności poprzez konsultacje w trybie przewidzianym w przepisie art. 9 ustawy z dnia 10 sierpnia 2001 r. o centralnej informacji kredytowej dotyczącej osób fizycznych, oraz na podstawie informacji, o których mowa w przepisie art. 10, można rozsądnie oceniać, że konsument będzie w stanie spełnić zobowiązania wynikające z zawartej umowy, w zakresie, w jakim skutkuje tym, że kredytodawca sam, w imieniu i na rzecz konsumenta, musi zdecydować o zdolności kredytowej do ewentualnego zawarcia danej umowy kredytu?

- 2) Czy, w przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki należy interpretować w ten sposób, że obowiązek oceny zdolności kredytowej konsumenta w odniesieniu do ewentualnego zawarcia danej umowy kredytu każdorazowo obciąża kredytodawcę i pośrednika kredytowego, którzy dokonują jej w imieniu i na rzecz konsumenta?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 1 lutego 2018 r. – Vitali SpA / Autostrade per l'Italia SpA

(Sprawa C-63/18)

(2018/C 166/24)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vitali SpA

Strona pozwana: Autostrade per l'Italia SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy zasady swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług zawarte w art. 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), art. 71 dyrektywy 2014/24 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r. ⁽¹⁾, który nie przewiduje ograniczeń ilościowych w zakresie podwykonawstwa, oraz ustanowiona w prawie Unii zasada proporcjonalności sprzeciwiają się stosowaniu przepisów krajowych dotyczących zamówień publicznych, takich jak przepis włoski zawarty w art. 105 ust. 2 zdanie trzecie decreto legislativo nr 50 z dnia 18 kwietnia 2016 r., zgodnie z którym podwykonawstwo nie może przekroczyć 30 % całkowitej wartości zamówienia na roboty budowlane, usługi lub dostawy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 12 lutego 2018 r. – Idi Srl / Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

(Sprawa C-101/18)

(2018/C 166/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Idi Srl

Druga strona postępowania: Arcadis – Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo